

Slægt er saa blødagtig opdragen og saa lidt vant til Resignation, at, naar den faar den strenge militære Tømme paa, kan den ikke let vænne sig til at komme i Trid. Saa længe man gaar hjemme, saa kan Alt gaa i Mægelighed, saa hedder det: Naar I ikke komme idag, saa komme I imorgen, men de Herrer maa jo vide, at, naar Tiden kommer, da Soldaten skal effektivt udføre sin Pligt og værne om Fædrelandet, saa gjælder det ikke mere, at kommer Du ikke idag, saa kommer Du imorgen; men saa hedder det: Til den Tid maa Du være paa Pletten, om Du saa skal gaa dine Fødder i det blodige Kjød for at naae dertil. Det er ikke let at skaffe disse Tjenestens strenge Fordringer Indgang i en Slægt, der er oppoeret under saa blødagrige Forhold og saa lidet vænnet til Resignation som Nutidens Ungdom. Derfor er det ganske vist ofte yderst vanskeligt for dem, der skulle besørgе den militære Uddannelse, at løse deres Opgave paa en forsvarlig Maade, og naar de ofte under en levende Interesse for deres Gjerning drive Døvelserne under Leg og Lystighed og derved imellemstunder kunne komme ind paa Vilkaarlighedens Gebet, saa bør det ingenlunde altid fremstilles, som om de gjorde sig skyldig i brutal Mishandling; det er de færreste Tilfælde, hvor denne Betegnelse passer. Vi have jo Alle selv Slægt og Venner, som have gennemgaaet Rekruttbølen, og vi have jo derfor selv blandt vore Nærmeste haft Leilighed til at bemærke om, hvad der foregaar i Tjenesten, thi den ærede Forespørger har ganske vist ikke Ret, naar han i Almindelighed vil insinuere, at der i Tjenesten gjøres Forskjel paa den ene og den anden Stands Børn. Jeg maa da efter den Erfaring, jeg har gjort, sige, at et saadant Billede, som den ærede Forespørger har givet os, har jeg aldrig fra nogen Side hørt før idag. Det ærede Medlem traf en Ytring frem, som var brugt af mig ved en tidligere Leilighed, nemlig at, hvad der er den vigtigste Opgave ved den militære Uddannelse er at bevirke, at man glemmer sig selv for Pligten, og han vilde ikke godkende dette Udtryk. Nei, sagde han, det er ikke Pligtsløsen, men Fædrelandsfærligheden og Begejstringen, hvormed man skaar Fjenden. Jeg vil være det ærede Medlem meget taknemmelig, naar han vil paavise mig, hvor nogen af Nutidens Armeer har været istand til med Fædrelandsfærlighed og Begejstring at slaa en Fjende. Jeg vil pege paa alle de berømte Armeer, som den senere Tids Krigshistorie har at fremvise, og bede ham blot nævne mig en eneste, hvor ikke Disciplin og Subordination har været særkjendte for den dygtige Armee. Amerikanerne hyldebe den samme Theori som det ærede Medlem i Kampen mellem Nord- og Sydstaterne, men efter Nordstaternes første alvorlige Nederlag ved Bull Run, som de Herrer maatte erindre, saa blev det dem klart, at det var en Illusion, at Fædrelandsfærlighed og Begejstring kunne

slaa Fjenden, og saa indførte man en strengere Disciplin i de amerikanske Armeer, end der nogen- sinde har været Tale om hos os. Man noteredes ikke der med at give Fjellene et Slag over Rygstykkerne, men skød ned for Fode for den ringeste disciplinære Forseelse. Jeg skal erindre om den fransk-tydske Krig. Have vi ikke læst i Aviserne om Masseretitioner, overfor hvilke selv Gambetta og de andre franske Republikanere erkjendte Nødvendigheden af at hevide Disciplinen? Tro de Herrer, at Fædrelandsfærligheden har en anden Karakter i Danmark end i alle andre Lande, og at vi kunne udrette Mere med den end alle Andre? Nei, der var et Ord, som kom frem dengang, og som de franske Republikanere bragte ind i den lovgivende Forsamling, uagtet det kom fra en Fjende, — jeg tror, det var General Moltke. Det var dette: Man lærer ikke at blive Soldat, man lever sig ind i Stillingen. Der skal næsten en stor Del af et Menneskeliv til at leve sig ind i en saadan Underordnelse og Forglemmelse af sig selv, at man giver sig fuldtændig hen til sine militære Pligters Udførelse. Det er det, det ærede Medlem ikke kan forstaa, og derfor kan jeg saa godt forstaa hans Interpellation.

**Stenbæk.** Jeg er glad ved, at vi her i Salen have faaet Leilighed til at tale om den vigtige Sag Rekrutternes Behandling. Jeg er vis paa, at der er mange Misligheder, der bør drages frem, og Misbrug, der maa affattes. Der er jo særlig Tale om Jægersborg, og der er af den ærede Forespørger draget bestemte Træk frem og nævnt bestemte Navne. Jeg vil kun sige til med Hensyn til Jægersborg, at det allerede er en Del Aar tilbage, at jeg har hørt Karle og unge Mænd udtale sig om Livet paa Jægersborg med Gru og Skrak. Jeg hender to saandruue Karle, der have været der som Hestepassere, og de Skildringer, de give af Livet paa Jægersborg, stemme med de Skildringer, der nu ere dragne frem derfra. De bekræfte, at der vanket mange Sug, Stød, Puf og Slag, og siden jeg omtaler Suggene, vil jeg fremdrage en mærkørdig Slags Sug, de sit i alt Fald for ganske faa Aar siden — om de ere afflassede nu, veed jeg ikke. Naar Rekruterne om Morgenen skulde møde paa Pladsen, skulde den Sidste altid have et vældigt Strup over Ryggen; selv om han kom nogle Minuter for tidligt, var det ingen Undskyldning, han var dog den Sidste og skulde have sit Sug. De to Karle bekræfte ogsaa, at den underlige Straf finder Sted om Søndagen, at Soldaterne skulde bære Grus og Jord, og disse Karle have ikke kunnet indse, at der derved blev gjort den ringeste Nytte, men det synes dem, at det var blot Jord, der skulde flyttes, for at Soldaterne kunde bære paa det til Straf om Søndagen. — Jeg vilde gjerne have Lov til at nævne blot med nogle ganske faa Ord et Par Træk fra Infanteriets Leir; men da det